

İBLİSİN OYUNU

Joseph Kessel (1898-1979) Arjantin'de doğdu. Ailesi 1908'de Fransa'ya taşınırken öğrenimini burada sürdürdü. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarına pilot olarak katıldı. 1962'de Fransız Akademisi'ne seçildi. Sinemaya uyarlanan romanları içinde en ünlüsü, Buñuel imzasını taşıyan *Gündüz Güzeli'dir* (*Belle de jour*; 1928). Kessel 1926'da yayımlanan *Les Captifs* [Tutsaklar] adlı romanıyla Fransız Akademi Ödülü'nü aldı.

Kitaplarından bazıları: *Le Steppe rouge*, 1922 [Kırmızı Bozkır]; *L'Équipage*, 1923 [Kanathılar]; *Nuits des Princes*, 1928 [Prenslerin Geceleri]; *Le Coup de grâce*, 1931 [Son Darbe]; *L'Armée des ombres*, 1943 [Gölgeler Ordusu]; *Le Bataillon du ciel*, 1947 [Gökyüzü Bölüğü]; *Le Tour du Malheur*, 1950 [Felaketler Turu]; *Le Lion*, 1958 [Aslan]; *les Cavaliers*, 1967 [Atlılar].

Ersel Topraktepe Çevirmen ve editör.

JOSEPH KESSEL

İblisin Oyunu

Öykü

Hazırlayan
Alain Tassel

Çeviren
Ersel Topraktepe

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 5404
Edebiyat - 1540

İblisin Oyunu / Joseph Kessel
Özgün adı: **Contes**
Çeviren: **Ersel Topraktepe**

Kitap editörü: **Dürrin Tunç**
Düzeltili: **Çetin Şan**

Kapak tasarımı: **Nahide Dikel**
Sayfa tasarımı: **Mehmet Ulusel**
Grafik uygulama: **Akgül Yıldız**

Baskı: A4 Ofset Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.
Otosanayi Sitesi Yeşilce Mah. Donanma Sok.
No: 16 Seyrantepe - Kağıthane / İstanbul
Tel: (0212) 281 64 48
Sertifika No: 12168

Çeviriye temel alınan baskı: Éditions Gallimard, Paris, 2001
1. baskı: İstanbul, Temmuz 2019
ISBN 978-975-08-4525-3

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2017
Sertifika No: 12334
© Editions Gallimard, 2001

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

Altı Hikâye

- Kuruma Naki* • 9
- Güzel Maske • 14
- Hawaii İtirafları • 17
- Uykusuz Bir Gece • 20
- İmparatorun Berberi • 23
- Bir Briç Partisi • 26

Dört Hikâye

- Ölümden Beter • 33
- Sö-Lan-Hi'nin Öfkesi • 38
- Albay Jerkof'un Noel Yemeği • 44
- İntihar Meraklısı • 48

Yeni Hikâyeler

- Paskalya'da Tehlike Çanı • 55
- Tifüslü • 59
- İblisin Oyunu • 62
- Ölüm Komiseri • 65
- Dağların Kanunu • 69

Kessel ve Kısa Hikâyeleri • 75

Kaynakça • 87

Hikâyelerin Basımı • 89

Altı Hikâye

Kuruma¹ Naki

Merkezi Chicago'da bulunan Bradford bankasının Kobe'deki şubesinin önünde bir *kuruma* durağı vardı.

Yirmi kadardılar. Kimisi çekçeklerinin tekerleklerinin arasına oturmuş, uyukluyor; gözbebekleri, yarı kapalı gözkapaklarının arasından ancak ölü su damlaları kadar parlıyordu. Diğerleriyse arabalarının koluna yaslanmış, yola her an koyulacaklarmış gibi eğilmiş halde, boğuk dillerinde laflamaktaydı.

Hepsi de bir müşterinin çıkıp el etmesini bekliyordu heyecanla, dertleri bir kap pirinç ile bir kadeh sake almak için gereken birkaç *sen*'i kazanmaktı. Arada sırada, içlerinden daha dikkatli ya da daha seri biri hızla harekete geçiyor, hafifçe dönüp üzerinde kimono olan şişman bir Japonun ya da bir yabancının önünde duruveriyor, müşteri de kayıtsızca arabaya biniyordu.

Naki ne kadar dikkat ederse etsin, bu şanslılar arasında olamıyordu. Halbuki bacakları hâlâ sağlamdı, gözleri iyi görüyordu. Ama başarının anahtarı olan gençliğin hayvani çevikliğini kaybetmeye başlamıştı. Nefesi artık daha çabuk kesiliyor, kimi kez yorgun göğsüne pusu kurmuş azgın ve sinsi bir hayvanın kendisini boğacak gibi olduğunu hissediyordu.

Arkadaşları ve o ne düşünürlerdi acaba? Onların kanından olmadıkça hiç kimse bu düz alınların ardında hangi düşüncelerin olduğunu tahmin edemez, bu parlak ve kasvetli gözlerin içini okuyamaz, yüzlerindeki tek bir kas bile oynamadan ince dudaklarına hafifçe yayılan tebessümün nedenlerini bilemezdi. Yük hayvanı olmaktan bıkmışlar mıydı? Bilgeliğin sükunetiyle kabullenmişler miydi işlerini? Yoksa kazılı kafalarına dimdik gelen yaz güneşiyle uyuşmuş, hiçbir şey düşünmez mi olmuşlardı?

Birdenbire adeta kıyamet koptu. Bankanın önüne doğru atılıp el kol hareketleri eşliğinde kısılmış sesleriyle haykırmaya başladılar.

1 Çek çek arabası. (ç. n.)

Genç bir kadın çıkmıştı bankadan, çekçekçi sürüsü ona sesleniyordu. Çekçekçilerin her biri, daha tiz bir haykırıyla kadının dikkatini çekmek istiyordu.

Bu allak bullak olmuş yüzlerin, çılgınca bir yalvarışla parlayan bu gözbebeklerinin önünde Miss Evelyn Philipp iğrendiğini belli eden bir hareket yaptı. Zira kendisi, beyaz olmayan her ten rengini saf bir inançla küçümsese de Japon şehirlerinde yolcu taşıyan insan suretindeki hayvanlar için ayrı bir tiksinti duyuyordu.

Hatta çevresinde çırpınıp haykıran bu sürüden kimseyi tutmayarak onları hayal kırıklığına uğratma arzusuna kapılır gibi oldu. Ama öğle olmak üzereydi; sıcak ve rutubetli hava boğucu dalgalarla neredeyse bembeyaz gökten inmekteydi. Sokaklar ağır ve nemli bir toz yığını içindeydi. *Kuruma* tutmadan olmazdı.

Hiç acele etmeden onları inceledi. Mavi siyah yelekleri, yapışık kısa pantolonlarıyla hepsi birbirine benziyordu. Örgü bezden topuksuz çoraplarının burunları yarılmıştı, bu halleriyle çatal tırnaklı şeytanları andırıyorlardı.

Miss Evelyn'in kararsız bakışları Naki'ye takıldı. Meslektaşları bağırıp çağırılmayı sürdürürken o sus pus olmuş, ses çıkarmıyordu zira göğsünde saklanan hayvan birdenbire kalbini sıkıştırmıştı. Bu mecburi sessizliği sayesinde Amerikalı kadın onu seçti, çünkü ötekiler kadar açgözlü ve hayvani görünmedi gözüne.

Ona doğru yürüdü. Anında bütün bağırış sesleri kesildi. Bir saniye önce adeta cin çarpmış gibi çırpınan bütün bu adamlar aniden sakinleşip kayıtsızca duraklarına döndüler.

Miss Evelyn çekçeğe oturup şemsiyesini açtı. Beyaz pamuklu elbisesinin altındaki hareketleri hissedilen güzel, kaslı ve dolgun bedeninde koyu renk bir leke dans etmeye başladı.

Çekçeğin kollarını kavrayan Naki, kadının adresi söylemesini bekledi. Adres, bir ipek dükkânınınıkiydi.

Çekçekçi yola koyuldu. Rahatsızlığı geçmişti, omuzları arasından başını eğmiş, sırtı gerilmiş, emin, düzenli ve uzun adımlarla ilerliyordu. Harcadığı çabaya o denli alışık ki bunu çok fazla hissetmiyordu bile. Sadece zayıf yanaklarında oluşan çizgilerden çaba harcadığı belli oluyordu.

Miss Evelyn dalgın dalgın, çevresinde akıp giden Kobe'nin gündelik yaşamını izliyordu. Ne parlak renkli *obis*'lere sarılmış kadınlar,

ne tahta nalınların kaldırımında çıkardığı tıkırtılar, ne annelerinin sırtına bağlanmış bebekler ne de sokaktaki törensel selamlaşmalar ilgisini çekiyordu artık.

Bunları çoktan o metodik zihninde kataloglamış, envanterini bitirmişti, bir daha aynı işe girişmeye niyeti yoktu.

Dükkândan çıkınca Naki'ye, "Amerikan Konsolosluğu'na" dedi.

Kuruma hızla yola koyuldu tekrar. İki yanı barakalarla kaplı dar sokaklar genişlemeye başlayınca Miss Evelyn daha rahat nefes alır oldu. Eski şehri sevmiyordu; kendini ancak Naki'nin gitmekte olduğu, şehrin yukarılarında kurulmuş olan, temsilciliklerin bulunduğu semtte rahat hissediyordu.

Naki hızlı gidiyordu. Sanki araba onu itiyormuş gibiydi. Spora meraklı genç kız da mesleğinde bu kadar başarılı olan bu makine insanı ve kasları dar pantolonunda iz yapan bu baldırları belli bir hürmetle izliyordu.

Ama, hemzemin geçidi geçtikten sonra hızı azaldı: Çok dik bir yokuş başlamıştı.

Miss Evelyn oturuşunu değiştirip rahatça dirseğine dayandı. Naki omuzlarını birbirine daha da yaklaştırdı, göğsünü gerip yokuşu çıkmaya hazırlandı.

Gençliğinde neşeyle tırmandığı bu dik yokuşu iyi bilirdi. Ama o gün daha birkaç adım atmamıştı ki, çekçeğindeki yükün ağırlığını bitkinlikle hissetti ve yabancı kadın ona çok şişman bir tüccardan daha ağır geldi. Çekçeğin kolları, *kuruma'yı* aşağı doğru çekiyordu. Bütün bedeni sertçe geriye doğru emiliyordu sanki.

Güçten düştüğünü kendine itiraf etmek istemiyordu. Baldırlarını kasıp göğsünü gererek tırıs gitmeye devam etti. Ama göğsünde bir darbe hissetti, soluğu kesildi ve aşına olduğu, yürek darlığı veren o sızı bir kez daha her zamanki yere, kalbinin yanına saplandı.

Ne ki arabayı durdurmak aklına gelmedi. Sadece adımlarını ağırlaştırdı.

Miss Evelyn rahatsız olduğunu gösteren bir hareket yaptı. *Kuruma'ya* duyduğu hürmetten eser kalmadı. Yokuşu bile süratle tırmanmayı beceremeyen bu at insan hiçbir teveccühü hak etmiyordu.

Güneş sıcaklığını her an daha da arttırıyordu. Işınları genç kızın dekolte korsaajının içine girip giysisi altındaki çıplak tenini cayır cayır yakıyordu.

“Daha hızlı” diye bağırdı kadın.

Naki itaatkârca tekrar tırıs gitmeye koyuldu. Ama bedenine yapışan hayvan tamamen uyanmıştı ve hiç olmadığı kadar zalimdi bu sefer. Üstelik yokuş gittikçe dikleşiyor, kadın daha da ağırlaşıyordu...

Bir an Naki yüzünü kadına çevirdi. Boncuk boncuk ter damaları akıyordu sarı teninde ve yüz hatlarında öyle bir yorgunluk okunuyordu ki Miss Evelyn hemen anladı: *Kuruma* çekçekten inip yokuşun geri kalanını yayan çıkmasını istiyordu kendisinden.

Ama kadın aşağı sınıftan bu Japonun kendisinde merhamet duygusu yaratmasını kabul edemiyordu. Üstelik soğuk duşunu alalı daha bir saat bile olmamışken, o zahmet etmesin diye yürüyüp kan ter içinde mi kalacaktı?

“Devam et!” diye cevap verdi kadın.

Ve Naki bütün gücünü topladı, koşarak bir seferde zirveye varmak istedi.

Başlarda uzun olan adımları çok geçmeden kısaltmaya başladı, sonra sendeledi.

Miss Evelyn hafif bir çığlık attı. Araba devriliyordu. Kadının ağırlığı *Kuruma*’nın zayıf düşen kollarına üstün gelmek üzereydi. Bir yandan da çekçeğin kolları *Kuruma*’nın parmaklarının arasından durdurulamaz şekilde kayıyordu.

Genç kız dehşet içinde arkasına baktı. Çıplak ve ışık içindeki yokuşu gördü. Şayet çekçekçi yere yığılırsa çekçek hoplaya zıplaya başı boş halde yokuş aşağı büyük bir hızla inecek ve o bu inişin sonunda ölecekti.

O an o muhteşem bedenini ne kadar seviyor; güçten düştüğü için kendisini mahvedecek o Japondan ne kadar nefret ediyordu!

Ama Naki’nin dizleri büküldü. Gırtlığından boğuk bir hırıltı çıktı. Çekçeğin kollarını sıkıca kavrayan elleri gevşedi. Çekçek gittikçe daha çok arkaya yatıyordu ve Amerikalı kadın, arabanın, zafer kazanan nesnelere özgü o korkunç kuvvetle canlandığını hissetmeye başlamıştı bile.

Hayatının bağı olduğu o mutlak denge bozulmak üzereydi.

Birden Naki, hafifçe doğruldu. Umutsuz bir hareketle çekçeğin yönünü çevirdi ve son bir azimle tekerlerin önüne yatıp bedeniyle çekçekin yokuş aşağı gitmesini engelledi.

Sonra, koca kafası toza gömüldü, hareketsiz kaldı.

Benzi atan Miss Evelyn yere atladı. *Kuruma*'nın cesedi karşısında, en sonunda karşısındakinin bir insan olduğu yönünde muğlak bir izlenime kapıldı.